

КРИМСЬКІ ТАТАРИ Є КОРИННИМ НАРОДОМ КРИМСЬКОГО ПІВОСТРОВА. ВОНИ ПОКОЛІІННЯМИ ПРОЖИВАЮТЬ НА ЦІЙ ЗЕМЛІ. САМІ СЕБЕ ВОНИ ЧАСТО НАЗИВАЮТЬ КИРИМЛИ.

ОЗБРОЄНІ ПРЕДСТАВНИКИ ВЛАДИ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ СИЛИ ТА ПОГРОЗ ЗА ТРИ ДНІ УСІХ КРИМСЬКИХ ТАТАР ВИВЕЗЛИ З ПІВОСТРОВА У ТОВАРНИХ ВАГОНАХ ДАЛЕКО НА СХІД, У ЧУЖІ КРАЇ. ЛЮДИ БУЛИ ПРИРЕЧЕНІ НА СТРАЖДАННЯ, ХВОРОБИ ТА СМЕРТЬ.

АЛЕ У 1944 РОЦІ РАДЯНСЬКА ВЛАДА ДЕПОРТУВАЛА (ПРИМУСОВО ВИСЕЛИЛА) КРИМСЬКИХ ТАТАР З КРИМУ, БРЕХЛИВО ЗВИНУВАТИВСЯ УВЕСЬ НАРОД У СПІВПРАЦІ З НАЦИСТАМИ.

РАДЯНСЬКА ВЛАДА ДЕПОРТУВАЛА ЗА РІЗНИМИ ОЦІНКАМИ ВІД 200 ДО 400 ТИСЯЧ ПРЕДСТАВНИЦЬ І ПРЕДСТАВНИКІВ КРИМСЬКОТАТАРСЬКОГО НАРОДУ. ЗНАЧНА ЧАСТИНА ЛЮДЕЙ БУЛА ДЕПОРТОВАНА У ВІДАЛЕНІ РАЙОНИ КАЗАХСТАНУ, УЗБЕКИСТАНУ ТА СИБІРУ.

Вони їхали в переповнених вагонах протягом декількох тижнів і страждали від нестачі харчів і води. Багато людей померли під час догоги. Померлих ховали навшидку поруч із залізничним полотном. За різними оцінками в дорозі і в перші місяці після депортації померла кожна третя людина.

Коли кримські татари прибули на місце призначення, їх розмістили в непристосованих для житла бараках, а деякі взагалі опинилися під відкритим небом.

Через 10-20 років деякі люди намагалися повернутися до Криму, але їх проганяли і навіть могли посадити у тюрму.

Тільки через 45 років, коли Україна проголосила незалежність, кримські татари змогли повернутися на свою батьківщину – до Криму.

